

[Boligministeren]

vil fremrykke noget, der allerede er aftalt. Det vil vi gøre, fordi overførselsindkomsterne, som også boligydelsen naturligvis er, har været i en meget voldsom vækst. De er faktisk steget 12 pct. om året. Vi må nok alle erkende, at på et tidspunkt er det nødvendigt at finde en bremsemekanisme. Denne bremsemekanisme går ud på, at vi gerne vil opmuntre til, at man har en egeninteresse i at begrænse sine boligudgifter.

For at ingen nu skal tro, at dette forslag – sådan er det næsten blevet fremstillet fra norges side – på nogen måde er et meget voldsomt indgreb over for pensionisterne – det ville jeg heller ikke drømme om at foreslå – kan jeg sige, at det, der maksimalt kan blive tale om, er et fald i boligydelsen pr. husstand på ca. 1.400 kr. i 1989. Og det gælder i øvrigt kun for de formentlig ganske få husstande, der har en årlig leje på ca. 44.000 kr. Det er altså ikke de meget dårligt stillede pensionister, der på nogen måde rammes af det her. Der er tale om en mindre stigning i deres huslejudgifter, men tilsammen er det mange mennesker; deraf den store besparelse på de 133 mio. kr., som er blevet nævnt.

Jeg skal ikke på nuværende tidspunkt komme med flere bemærkninger. Jeg har bemærket partiernes indstilling til lovforslaget og kan heraf forstå, at det, som lovforslaget er udformet nu, nok vil være vanskeligt at finde et flertal for det. Det beklager jeg, for jeg synes, at alle måtte være interesseret i på dette meget væsentlige område at sætte en stopper for en vækst, som vi alle sammen er klar over for øjeblikket foregår ret uhæmmet.

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan forstå, som også boligministeren gav udtryk for det i sit svar, at boligministeren heller ikke synes, det er sjovt at blive beskyldt for aftalebrud. Det var egentlig min pointe i mit første indlæg, at jeg netop ikke talte om aftalebrud, men derimod sagde, at jeg havde ledt efter en bemærkning i fremsættelsestalen, en bemærkning fra ministeren om, at en fremrykning af ændring af egenbetalingen var betinget af enighed forligspartierne imellem.

Der skal da ikke på nogen måde herske tvivl om – det tror jeg også boligministeren godt er klar over – at jeg naturligvis var orienteret om, at formanden for Boligudvalget var blevet underrettet om, at dette forslag blev fremsat. Netop på den baggrund synes jeg det var lidt forun-

derligt, at den lille passus ikke var kommet med i fremsættelsestalen, for jeg synes faktisk, det ikke var en helt uvæsentlig passus.

Når jeg nu er heroppe, vil jeg godt sige, at jeg er lidt forundret over de udtalelser, der er faldet her i dag om landets betrængte økonomiske situation. Nej, jeg er egentlig ikke så forundret over, at landet er betrængt økonomisk, men jeg er lidt forundret over det, man mener skal bruges som metode til at klare den økonomiske situation. Jeg er helt enig i, at kommunerne også er betrængt. Jeg synes, det er flot, hvis regeringen vil være med til at hjælpe kommunerne, men jeg finder alligevel, det er lidt betænkeligt, overordentlig betænkeligt endda, hvis man mener, at det er vores pensionister, der skal være med til at klare kommunernes økonomiske situation.

Jeg tror egentlig, der er nogle pensionister landet over, der sidder med en meget underlig smag i munden, når de hører, at ministeren her kan stå og argumentere for, at nu må man altså forsøge at løse de økonomiske problemer, og det må pensionisterne også forstå. Som om det var dem, der er skyld i overforbruget, som om det var dem alene, der er skyld i den økonomiske situation, som regeringen rent faktisk har fået ført os ud i.

Det kunne være fristende, men jeg tror, jeg skal undlade det, at komme med nogle gode bud på, hvor man måske kunne finde nogle besparelser. Dermed være ikke sagt, det skulle være på Boligministeriets område. Vi prøvede lidt i torsdags ved åbningsdebatten, men jeg er overbevist om, at vi meget gerne og også i den kommende periode vil vise ikke bare boligministeren, men også regeringen, hvor der kan findes besparelser, og hvor man har mulighed for at hjælpe kommunerne.

Vi synes ikke, det er en rimelig måde at behandle vores pensionister på. De kender det forlig, der er blevet indgået. De ved, hvad de har haft at rette sig efter. Så er det ikke rimeligt tre måneder efter at ændre det. Jeg forstår egentlig godt dem, der har stillet det spørgsmål: Er det på skråt, der er blevet handlet fra forligspartiernes side, fra regeringens side, når man allerede nu vil ændre det? Jeg håber, vi holder fast her.

Pelle Voigt (SF):

Det glædelige ved behandlingen her i dag er,